५।१५

लेषुच।द्रव्यलुब्धो भवेसोपि भ्रातपुत्रं हि हत्तवान्॥ धात्रिक्ष्वाचवसुधामध्ये
क्रियाकर्म विवर्ज्जितः॥ प्रेतोभूत्वा सदासोपि वसतेवनगह्वरे।७। द्रव्यंतेन
गृहीतं च सस्वादं भक्ष्य भोजनं॥ दिने दिने च वर्द्धियते अनाचाराद्धनक्षयं।८।
तद्धनस्य षडंशेन गंगाम ध्ये तु निक्षिपेत्॥ एता वच्च कृतं पुण्य मपरं नच
किंच॥९॥ स्त्रियातस्य दत्तु धातुक्रामानिता द्विज भोजनं॥ घृतं शीतं विक्रयं
कृत्वा भक्षितं चानिवेद्य च।१०॥ एतावदुपार्जितं पापंस्त्रियास्त्रियापि
सपापे कर्मरहिते क्रियाकान्वि च कर्मण॥११॥ एवं बहुतिथे काले

(1)

सोक्षत्रियस्याच्च॥यमपंथानमारोहत्॥क्षितौसोरक्तकर्दमे।१२॥युगसप्तसत्ति
भुक्त्वानरकपातनं॥उत्तीर्यनरकंघोरंपुनर्जातोमृगालये।१३॥मृगये
परित्यज्यकृमियोनिषुजायते।कृमियोनिषुसंसक्तोभवज्जन्मचमानव।१४॥
अश्विनीनक्षत्रसंभूतोमेषराशिर्भविष्यति।पूर्वजन्मकृतंपापंभ्रातृपुत्रव
धोद्भवं।१५॥द्रव्यंतस्यगृहीतंचनसुखादिभवेत्सदा॥तेनपापेनभोराजन्नि ॥२॥
येहजन्मन्यपुत्रकः॥१६॥पुत्रोत्पत्तिर्विपत्तिःस्याद्बह्वीःकन्याःप्रसूयते।मासे
स्त्रियाच पुष्पंस्यात्साचगर्भंनधारयेत्॥१७॥एतानिपूर्वकर्माणिमेषराशि

फलानिच।पुनःआहन्नृपःसोपिश्रृणुब्रंसात्ऋषिसत्तमं॥१८॥अंबरीषउवाच॥मेषरा
शेस्तुकर्मापिविप्रसाक्षान्मयाश्रुतं।येनपुण्येनसुतोसंततिस्तस्युपर्यंनृपयावद।१९॥
नारदउवाच॥गृहवित्तषडंशेनपुण्यकार्यंचकारसः॥वापीकूपतडागादिजीर्णो
द्धारकृतानिच॥२०॥सुवर्णप्रतिमांकृत्वापलपंचदशास्मृतं॥भ्रातृपुत्रंप्रकूर्त
व्यंदद्याद्वेदविदेद्विजे॥२१॥ताम्रपात्रंप्रदातव्यंपंचरत्नसमन्वितं॥दशवायुत
जपंकुर्याद्गायत्र्याजातवेदसे॥२२॥अग्निदूतंजपेन्मंत्रंयाःफलिनीस्तथैवच॥
दशांशाश्चतथाहोमःकर्तव्यस्तिलतंदुलैः॥२३॥घृतैर्यवैःसमायुक्तंमधुर

यैस्तथैव च॥ एवं विधिप्रकर्तव्यं स्वर्णदानं प्रदापयेत्॥२४॥ अष्टोत्तरशतं विप्रान् भो
जयेच्च यथाविधि। गोप्रदानादिकं दद्याद्दशवर्णांस्तथैव च॥२५॥ रुषंचैवं कृतप्रा(भु)
त्रंसालंकारं तथैव च॥ एवं विधिं प्रकर्तव्यं वैशाख्यां पैन्रपोत्तम॥२६॥ सूर्यस्यारा
धनं कुर्याच्चंडीभक्तिस्तथैव च॥ कुलवृद्धिर्भवेत्तस्य पापहानिस्तथैव च॥२७॥
पंचवृक्षास्तथारोप्या वैशाख्यां पैन्रपोत्तम॥ मासे मासे तथा मायी घटं विप्राय दा
पयेत्॥२८॥ अन्नदानं प्रदातव्यं तस्य संतान हृद्धयेत्॥ पुण्येन प्राप्यते पुत्रः
पुण्येन प्राप्यते कुलं॥२९॥ पुण्येन प्राप्यते लक्ष्मीस्तस्मात्पुण्यं समाचरेत्॥

॥३॥

पुण्यहीनास्तु ये लोकास्ते लोकः दुःखभागिन॥३०॥ इति श्रीनारदांबरीष
संवादे मेषराशिफलं प्रायश्चित्ते प्रथमो ध्यायः॥ अथ वृषराशिकथ्यते॥
नारद उवाच॥ शृणु राजन् विचित्रं त्वं वृषराशिषु यत्फलं। तत्फलं च वदिष्या
मि तवाये च नृपोत्तम॥१॥ धर्मात्मा ब्राह्मणो ह्येको वसते नगरे शुभे पठते
वेदशास्त्राणि विप्रालसः शुचिर्भवेत्॥२॥ भिक्षाभोज्यं च कुरुते स वि
प्रो यामयाजकः॥ एकदा तु प्रियस्तस्य प्रेत हृहस्ते च भोजनं॥३॥ आनीतं बहु
धा द्रव्यं स स्वादं भुज्यते द्विजः॥ अणुमात्रं न दत्तं वै लुब्धो मलपुतस्तथैव॥४॥

3

अपरः शृणु शोषस्य यत्कर्म कुरुते द्विजः ॥ घृतकर्म रतो नित्यं मानी तं हाटकं परम् ॥ ५ ॥ एवं बहुतिथे काले स स विप्रः पंचतां गतः यमपाशैर्द्दृढं बध्वा प्रक्षिप्तो बहु कर्दमे ॥ ६ ॥ पाच्यमानं कृतं दुःखं भ्वभिर्भक्ष्यश्च दारुणैः ॥ निस्तीर्णं नरकं घोरं पुनर्जातो यमालय ॥ ७ ॥ कृमियोनिषु संसक्ता व्याघ्रयोनिषु जायते ॥ व्याघ्रयोनिं परित्यज्य पुनर्जातो ह्यजाकुले ॥ ८ ॥ अजायोनिं परित्यज्य सजातो मानुषाकृतिः ॥ ४ ॥ वर्षराशिषु जन्मानि संभक्ताकृतिकासु ॥ ९ ॥ पूर्वजन्मभवे द्विप्रो मत्तहस्ते च भोजनं ॥ आनीतं परमं स्वर्णं तेन पापेन तः सुतः ॥ १० ॥

स्त्री चैव तु भवेद्वंध्या बहुकन्या प्रसूयते ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुनः प्राह नृपोत्तमः ॥ ११ ॥ तस्य पुण्यं कृष्यतां विप्र येनेदं पापनाशनं ॥ नारद उवाच ॥ गृहवित्तषडंशेन पुण्यकार्यं च कारयेत् ॥ इह जन्मसुखी भूत्वा सर्वपापप्रणाशनं ॥ १२ ॥ दशायुतं जपं कुर्याद्गायत्र्याश्च यथाविधि ॥ या फलिनीतिमंत्रेण जातवेदस्त्वपैवच ॥ १३ ॥ दशांशहोमः कर्त्तव्यो घृतैर्वैश्वतंडुलैः ॥ पश्चाद्गौश्च प्रदातव्या दशवर्णा नराधिप ॥ १४ ॥ एको वृषश्च दातव्यः स्वर्णयुक्तः सहीवरः ॥ भोजयेच्छत विप्रांश्च यथाशक्त्या तु दक्षिणा ॥ १५ ॥ मासे मासे च अमायां च भोजयेदीप्सितं द्विजान् ॥ पिंडदानं प्रदातव्यं तस्य संतानवृद्धये ॥ १६ ॥ कूष्मांडं नारिकेरं च पंच

रत्नसमान्वितं। दातव्यं तीर्थमध्येतु पापनाशं शुचिर्भवेत्॥१७॥ सप्तधान्यं प्र
दातव्यं हि मयुक्तं नराधिप॥ धौतवस्त्रं च पात्रं च ब्राह्मणाय प्रदापयेत्॥१८॥ त
स्य संतानवृद्धिः स्यात् सर्वपापविशुद्धये॥१९॥ इति श्रीनारदांबरीषसंवादे
वृषराशिफलं प्रायश्चित्ते द्वितीयोऽध्यायः॥ अथ मिथुनराशिफलं॥ कथ्य
ते॥ नारद उवाच॥ ये लोकाः परद्रव्यं च अदत्तं गृह्णन्ति नरपातयांति नरके घो
रे जन्मजन्मदरिद्रता॥१॥ चौरकर्मरता ये च ये च विश्वासघातकाः॥ तेन ॥५॥
राश्चैव निंद्याश्च दुःखभाजो भवंति सदा॥२॥ ~~अथ ये च विश्वासघा~~
~~तकाः॥ तेन राश्चैव निंद्याश्च दुःखभाजो भवंति सदा॥~~ अथातः संप्रवक्ष्या

मि मिथुनराशिषु यत्फलं। येनेदं संचितं कर्म तत्सर्वं च वदाम्यहं॥३॥ अवंती नग
री श्रेष्ठा पुण्या भागा सुशोभना॥ वसंति बहवो लोकाः स्वकर्मनिरताः सदा॥४॥
तन्मध्ये भद्र एको हि कृषिकर्ता न दुर्बलः॥ धनं च बहुधा तत्र संचितं लोभ
संयुतः॥५॥ अणुमात्रं न दातव्यं लोभी फलविवर्जितः॥ एकदा तु गृहे तस्य वि
प्र एको हि चागतः॥६॥ स्वीयमानो गृहे तस्य भिक्षाभोजनतत्परः॥ विप्र द्रव्यं
हृतं तेन आनीतं गृहमध्यतः॥७॥ ततस्तु ग्रामभूमिमध्ये तु स भद्रो लोभ
संयुतः॥ ब्राह्मणस्य परद्रव्यं तीर्थस्नानाय गच्छति॥८॥ एवं बहुतिथे काले
स भद्रो मृत्युवशं गतः॥ यमकिंकरैर्महारौद्रैः क्षिप्तो नरकयातनां॥९॥ स

ष्टिवर्षसहस्राणि दिवारात्रौ च भुंजति । उत्तीर्णं नरकं घोरं प्रेतीभूतः सदानयत ॥१०॥ प्रेतयोनिषु संसत्या उलूकश्च प्रजायते ॥ उलूकयोनिपरियज्य पश्चान्मानि विप्रः स्यं तु गच्छता ॥१२॥ तेन पाप विपाकेन इह जन्म सपुत्रकं ॥ स्त्री च तस्य प्र वेदंध्यास्यथवा मृतवत्सका ॥१३॥ कन्या तस्य गृहे नित्यं पुत्रस्तस्य न विद्यते ॥ आसप्तवित्तयोगेन तस्य कर्म विदिष्फलं ॥१४॥ मिथुनराशौ भवेत्कर्म पूर्व जरं न्मनि चेष्टितं ॥१५॥ अंबरुषी उवाच ॥ मिथुनराशिफलं श्रुत्वा तत्प्रसा दाद्धि नारद ॥ येनेदं कथितं नित्यं पुण्यं पापनाशनं ॥१६॥ नारद उवाच ॥

॥ ६ ॥

मिथुनराशिफलं श्रुत्वा तत्प्रसादाद्धि नारद ॥ येनेदं कथितं नित्यं तत्पुण्यं पाप नाशनं ॥ गृहवित्ताष्टमं भागं पुण्यकार्यं च कारयेत् ॥ जीर्णोद्धारे पाकं पांथश्च तडा गांश्च तपावरोल् ॥१७॥ हाटकं पतसत्यस्य स्वामूर्तिं च ब्राह्मणं ॥ ब्रह्मामूर्तिं नैरौप्यं दद्याद्वेदविदे द्विजे ॥१८॥ गायत्री जातवेदांश्च आब्रह्मेति त्रिपंचकं ॥ स द्म मंत्रं जपं कुर्याद्दिग्निरूजं तत्पैव च ॥१९॥ विप्राणां भोजनैर्हामैश्च डीभक्तिं च कारयेत् ॥ मासे मासे अमायां च कुंभं च धारयेत्क्रमं ॥२०॥ ततः कुंभं च द्विजे दद्याज्जलपर्णं सदक्षिणं ॥ भोजयेच्चापि विप्रान्सः यथाशक्तिं च दक्षिणां ॥२१॥

6

रकुंमहांतदानं च दद्याद्देदविदे यतः॥ कूष्मांडं नारिकेलं च पंचरत्नसमन्वितं ॥२२॥
दद्यात्तीर्थे च गंगायां सर्वपापप्रणाशनं ॥ इत्थं जन्मसुखी भूत्वा पुनर्मर्त्ये सुखं लभते ॥२३॥ बंध्या च लभते पुत्रं रोगी व्याधिं न पश्यति ॥ एवं विधिश्च कर्तव्यः सदा जन्म विदं पूर्वं ॥२४॥ इति श्रीनारदांबरीषसंवादे मिथुनराशिफलं नाम द्वितीयोऽध्यायः॥ अथ कर्कराशिफलं कथ्यते ॥ अंबरीष उवाच ॥ कर्कराशि ॥७॥
फलं सं ब्रूहि नारद यत्नतः ॥१॥ नारद उवाच ॥ कर्कराशिफलं वक्ष्ये हं बरी
षन्पोत्तमा उपार्जितं च पस्कूमंतसर्वं च वदाम्यहं ॥२॥ वसते मध्यदेशेषु नी

च जातिगतः सा च गो महिष्यादि विक्रेता दधितक्रं तपैव च ॥३॥ एवं च क्रय
विक्रियते न्वैव नियमः॥ तस्य गृहे समायातोऽपरो वैरूप धनैर्युतः ॥४॥ उभौ
स्नेहे न वर्द्धते दिवसे दिवसे नृप ॥ एवं बहिनिषेधकाले श्रद्धः पुण्य विवर्जितः
॥५॥ चार्जितं च धनस्यार्थे च ईरात्रेपा वैरूपकं ॥ क्षिप्राच्च वसु धाम ध्ये परः को
पि न जानाति ॥६॥ तद्धनं संचितं तेन भुक्तं पुत्रं स्त्रियासह ॥ न मन्येते गुरुं देव
मन्यते पितृमौंधिः ॥७॥ अणुमात्रं न दत्तं च महालोभी न संशयः ॥ संप्रा
ये वार्द्धिके काले स्त्री च तस्य मृता पुरा ॥८॥ बहुदुःखं कृतं तेन भ्रमि शापादि

त.२

ने दिने। महादुःखभयाक्रांतः सभृउस्तस्य नंतपा।९॥ विप्रं पुंविषयं भ्रमितो
हत्वा तत्कालमध्येयतेन्नप॥ यमकिंकरैर्महारौद्रैः पीडितो यमशासने॥१०॥
महारौरवनर्के श्वतमध्ये चानि पातितः॥ सप्तलक्षसहस्राणि भुक्तानरक
कर्दमे॥११॥ निस्तीर्णनरकं तेन पुनर्जन्म श्रृगालकं॥ श्रृगालयोनिं परित्य
ज्य सौभ्रतो राक्षसो वने॥१२॥ मार्गरोधनं चकुरुते बहवो भक्षितानराः। एकदा
क्षुधितपरस्तस्य विप्र एकोहि आगतः॥१३॥ तस्यास्ये जान्हवीतोयं तेन तोयेन सिं
चितः॥ राक्षसीवपरिसंत्य पुनर्जातो घ जाकुलं॥१४॥ छागयोनिं परित्य

॥९॥

ज्य पुनर्जातो हि मानुषः॥ कर्कराशिं विजानीयात् पुष्यनक्षत्रसंभवं॥१५॥ कर्करा
शेरिदं कर्म तवाग्रे च वदाम्यहं॥ वसते वैश्य एको हि द्रव्यस्यार्जनपोत्तम॥१६॥ द्रव्यं
तस्य हृतं तेन पूर्वजन्मनि वैतदा। तेन पापेन वै राजन्निह जन्मन्यपुत्रकं॥१७॥ म
तवत्सा च वंध्या च बहु कन्याप्रसूयते। अन्यैश्च बहुधा रोगाकुलं तस्य प्रपश्यति॥
१८॥ अंबरीषउवाच॥ त्वत्प्रसादादिदं श्रुत्वा कर्कराशिफलं तथा। तत्पुण्यं वद वि
प्रेंद्र येनेदं पापनाशनं॥१९॥ नारदउवाच॥ इति भूपवचः श्रुत्वा नारदोत्र रसि
भाषितं॥ गृहवित्तषडंशेन पुण्यकार्यं च कारयेत्॥२०॥ सुवर्णस्य कृतं वैश्यं
पलपंचदशस्य च॥ दद्याद्द्विजाय विदुषे सर्वपापविशुद्धये॥२१॥ जीर्णोद्धार

णकर्त्तव्यं सम्यक् कूपं तडागयोः ॥ वंशस्यार्थे प्रकुर्वीत तस्य संतानवर्द्धयेत् ॥२२॥
दशायुतजपं कुर्याद्गायत्री जातवेदसे ॥ योगेयोगेति मंत्रेण त्र्यंबकं च विशेषतः ॥२३॥
दशांशहोमकर्त्तव्यं तस्य संतानवर्द्धयेत् ॥ धारितं वर्त्तमेकं तु रविवारेषु चाष्टमी ॥
॥२४॥ विप्राणां भोजनं दद्याद्गवां दद्याद्दशस्तथा ॥ अन्नदानं प्रदातव्यं वस्त्रयुक्तं
सकांचनं ॥२५॥ एवं क्रमेण शुध्यर्थं पूर्वपापविशुद्धये ॥ वंशवृद्धिर्भवेत्तस्य रो
गनाशो भवेद्ध्रुवं ॥२६॥ एवं यस्य न कर्त्तव्यं निःफलं तस्य जीवितं ॥२७॥ इति
श्रीनारदांबरिषसंवादे कर्कराशिफलं प्राप्तिश्चिते चतुर्थोध्यायः ॥ अथ सिं
हराशिफलं कथ्यते ॥ नारद उवाच ॥ अन्यानि कथयिष्यामि शृणु राजन्सु

॥ १ ॥

धार्मिक ॥ सिंहराशिषु पतत्कर्मन्तत्कर्म च वदाम्यहं ॥१॥ अयोध्यानगरास्था
वैश्य एको हि वासितः ॥ शुश्रूषां क्रियते विप्रे देवपूजारतः सदा ॥२॥ व्रतोपवा
सनं कुर्याद्दिनेदिने नृपोत्तम ॥ तुलामकरमेषस्य स्नानं कुर्यात्स्वबुध्दया ॥३॥
कृषिवाणिज्यकर्माणि स चकार क्रियाः सदा ॥ एवं बहुतिथे काले विप्रस्तत्र स
मागतः ॥४॥ शुश्रूषां क्रियते वैश्य श्रद्धया सह संयुतः ॥ विप्राय तु प्रियैर्युक्तो
धनं दद्यात्सरक्षणं ॥५॥ स विप्रस्तीर्थवासी च व्रजते शिवमंदिरे ॥ तत्र तीर्थं कृ
तं स्नानं विनैयाद्भक्ति केशवे ॥६॥ अस्तकर्मरतो नित्यं सत्यवादी जितेंद्रियः ॥ एवं
बहुतिथे काले स विप्रः पंचतां गतः ॥७॥ दशावर्षसहस्राणि वसते केशवालये ॥

(७)

सर्वेश्वपद्व्यमभावे षुविप्रद्रव्यं च भक्षितं ॥८॥ सुतपुत्रस्त्रियासार्द्धं भक्षयेतद्द्विजो
धनं । एवं बहुतिथे काले वैश्यमस्तुं भविष्यति ॥९॥ देवयानं समारूढ इंद्रलोकं स
गच्छति । इंद्रलोकं च संसक्त्वा गवां योनिषु जायते ॥१०॥ गोयोनिं चैव संत्यज्य मानु
षीं लभते गतिं । सिंहराशिगते चैव तस्य उत्तरा नक्षत्रजन्मनि ॥११॥ विप्रयोनिंगतः
सोपि सिंहराशिगे पर्ववत् ॥ तेन पापप्रभावेन दूरजन्मस्य पुत्रकं ॥१२॥ बद्धीः
कन्यासमुत्पन्ना पुत्रस्तस्य न जीवति । काकवंध्या च वंध्या च गर्भस्रावी भवे
सदा ॥१३॥ अन्ये च बहवो रोगाः सिंहराशिषु वर्त्तते ॥१४॥ अंबरीष उवाच । सिं
हराशिफलं श्रुत्वा त्वत्प्रसादाद्धि नारद । अधुना ब्रूहि मे स्वामिन् येनेदं पापन

॥१०॥

शनं ॥१५॥ नारद उवाच ॥ गृहवित्तषडंशेन पुण्यकार्यं च कारयेत् ॥ वापीकूपतडा
गांश्च भूमिदानं च कारयेत् ॥१६॥ आरामं सुमुत्पार्जितं च पश्चिमध्येन प्योत्तमे ॥ दशा
युत जपं कुर्यात् ॥ गायत्री जातवेदसे ॥१७॥ अग्निं दूतं मंत्रेण त्र्यंबकं च विशेषतः ॥ द
शांशहोमं कर्त्तव्यं घृतशर्करसंयुतं ॥१८॥ पश्चात्संतुषडंशस्य विप्रमष्टोत्तरं शं
तं ॥ दशावर्णप्रदातव्या वृषभेन समन्वितं ॥१९॥ सवस्त्रं कांचनं युक्तं दद्याद्विप्राय कं
ल्पितं ॥ अस्य संज्ञा निवारण भक्ति कृत्वा त्रिकालयं ॥२०॥ सूर्यभक्त प्रसादेन तस्य
संतान वर्द्धयेत् ॥ वंध्या च लभते पुत्रं रोगस्तस्य प्रणश्यति ॥२१॥ पुत्रो न म्रियते
तस्य कन्या चैव कदाचन ॥ स्नानं माधवमासस्य पर्वपापविशुद्धये ॥२२॥ इ

जन्मसुखी भूत्वा स्वेछया स्वर्गमासते ॥२३॥ इति श्रीनारदांबरीषसंवादे सिंहराशि फलं नाम श्चित्तेपंचमो ध्यायः॥ अथ कन्याराशि फलं कथ्यते ॥ नारद उवाच ॥ भ पश्चे क्ष्याम्यहं श्रोतुं वै कन्याराशिषु यत्फलं। तत्फलं कथयस्वाशु मे नाथ प्रकृतस त्क्रियः॥१॥ देशेषु कामरूपेषु हेमकारश्च वासवान् ॥ स्वकर्मनिरतो धीरः कुलाचाररतः सदा।२॥ विप्रहेम हृतं तेन रातिं दत्वा द्विजाय च ॥ स्व कर्मरतो नित्यं विप्रहेमं च गस्यते।३॥ स्त्री चैतस्य कुशीला च पर पुरुषरता सदा॥ गृहे गृहे गुग(?)छंति मानिनी भर्तृ वर्जिता।४॥ हेमकारस्तदा सोपि कुटुंबार्थे न पोतम।महादरिद्र्या सेन क्रियते निंघ कर्म च।५॥ एवं बहु ॥११॥

त्तिथे काले दंपती म्रियतौ भवते। यमकिंकरैर्महारौद्रैः न्यि(?)...र्नर कयातनां॥६॥ युगसप्त सहस्राणि उर्ध्वपाद अधोमुखं। निस्तीर्णं नारकं घोरं पुन जातं सरीसृप॥७॥ सर्प्पयोनिं च संत्यक्त्वा महिषी योनिमृच्छति। योनिं च महिषी यत्क्वा नरयोनि च जायते॥८॥ कन्याराशि भवे तस्य हस्तानक्षत्रे च जायते॥ कन्याराशि भवं कर्म्मतवा ये च वदाम्यहं ॥९॥ हेमकारः पूर्वजन्मानि विप्रस्वर्ण हृतोपि च॥ अन्यायेन हृतं भुक्तं तेन पापेन मोहितः॥१०॥ स्त्री च तस्य भवे द्वंध्या वक्री कन्या प्रसूयते॥ अन्ये च बहुधा रोगाः

कुलेतन्त्र प्रवर्त्तते ॥११॥ अंबरीषउवाच ॥ एताभ्यश्चैव मनुष्याणां कुले
तन्त्र वदु पार्जितं पापं मुच्यते केन कर्मणा ॥ तस्सुण्पं कृपयस्त्वा भुसर्व
पापविशुद्धये ॥१२॥ नारदउवाच ॥ गृह वित्तषडंशेन पुण्य कार्यं च कारसः ।
स्वर्णपं चपलं दद्यात् सर्व पापविशुद्धये ॥१३॥ अयुतं च जपं चैव कुर्यान्म
न्त्रचतुष्टयं ॥ दशांशाहोमं कर्त्तव्यं विप्राणी भोजनं तती ॥१४॥ चारितंब ॥१२॥
तमे कृत्तु रविवारेणात त्रतः ॥ सोमवारे अमायां च पिंडमुत्तरन्तेकमा
त ॥१५॥ अस्वत्थे शनिवारेण पूजां कृत्वा परिक्रमात । एवं विधिः प्र
कर्त्तव्यः सर्व पापविशुद्धये ॥१६॥ कुल वृद्धिर्भवेत्तस्य रोगव्याधि विनाशनं ।
पुत्रमारोग्यमैस्वर्यमं मनोष्टफलमश्नुते ॥१७॥ एवं न क्रियते राजन् निष्फ
लं तस्य जीवनं ॥१८॥ इति श्री नारदांबरीषसंवादे कन्याराशिफलं नाम
षष्ठोध्याय ॥ अथ तुलाराशिफलं कथ्यते ॥ अंबरीषउवाच ॥ तु
लाराशिफलं चैव कथ्यतां ऋषिसत्तम । त्वत्प्रसादादहं श्रुत्वा पर्वभुसा
र्जितं फलं ॥१॥ नारदउवाच ॥ वसते मध्यदेशे तु वैश्य एको हि सत्तमाः
वैश्य कर्म्मरतो नित्यं द्विजानां निजसेवकः ॥२॥ माहिषी विपुला तस्य अजा

श्च बहवो नृप॥ शुश्रूषा क्रियते नित्यं पोषणं क्रियते सदा॥३॥ तक्रं घृतं दधि क्षीरं च अजास्रुतं। विश्वासितासु संसक्ता बहवश्च नराधिप॥४॥ ईदृशं च कृतं कर्म्म दिवारात्रौ विचिंतयेत्॥ स्त्री च तस्य स्वरूपा च धनगर्वेण गर्विता॥५॥ न मन्यते पितामात्रं न मन्यते देवतागुरून्॥ संभाषयेच्च नित्यं श्वन तस्या सुकृतं नृप॥६॥ एकदा तु गृहे तस्य शूद्र एकोपि चागतः॥ सध्ननी च सुशीलश्च सानवाश्चैव विचक्षणः॥७॥ वैश्यपशूद्रयोः प्रीतिरधिकं स्नेहवर्त्तते। स शूद्रो नाम्ना मीचस्त्री च तस्य न विद्यते॥८॥ वैश्यगृहेषु ॥१३॥

तिष्ठतैरवानरतः सदा॥ शूद्रो बहुतिथे काले कालवश्यं गतः सदा॥९॥ धनं तस्यापि यत्किंचित् वैश्यगृहेषु तिष्ठति॥ भुंजेत्तं वैश्यपस्तद्वित्तं शूद्रस्यैव नराधिप॥१०॥ एवं बहुतिथे काले स वैश्यः पंचमागतः। देवयाने समारूढः स्वस्थानाद्वै च गच्छति॥११॥ स तु वर्षसहस्राणि भुंजते स्वर्गसालं यां। एवं तस्य स्वर्गफलावे तु लारानिशि भवेत्तत॥१२॥ मृतश्च श्वा भवे जन्म नारदो मुनिभाषितं॥ एतानि यर्वकर्माणि लुलारान्निशुचेष्टितं॥१३॥ स्त्री च तस्य मृता चैव सर्प्पयोनिषु गच्छति॥ वसन्तौ विप्रगेहेषु दिनै बहु नरा

(१३)

धिप ॥१४॥ एकदा तु प्रियस्येच दृश्यते च द्विजोत्तमः ॥ एतावदुपार्जितं कु
र्म स्त्रिया तस्य नराधिप ॥१५॥ सर्प्पयोनिं च संप्राप्ता स्त्रियाप्यो निषुवा
गता । पुनर्विवाहिता तेन सा स्त्री वै पुरुषेण च ॥१६॥ एवं श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं
पुनः प्राह नृपोत्तम । येन कर्मणा मृतः पुत्रः सा वंध्या केन कर्मणा ॥१७॥ के
न पापेन भवेद्रोगस्तत्सर्वं कृपया वद ॥१८॥ नारद उवाच ॥ पूर्वजन्मभवे ॥१४॥
वैश्यस्य स्त्री च महिषी सुता ॥ तेन पापेन वेश्याजन्मनि हजन्म मृतः सुतः ॥१९॥
स्त्री च तस्य भवेद्वंध्या महारोगः प्रवर्त्तते ॥ काकवंध्या भवेत्सा च बहुक

न्या प्रसूयते ।२०॥ यानि कानि च कर्माणि तानि सर्वाणि भोगयेत् । इति तस्य व
चः श्रुत्वा पुनः प्राह नृपोत्तमः । येन पुण्येन निर्विघ्नं सर्वपापप्रणाशनं ॥२१॥
नारद उवाच ॥ गृहवित्तषडंशेन पुण्यकार्यं च कारसः ॥ धर्म्मशाला ड
कर्त्तव्यानि संघातिथिपूजकः ॥२२॥ दशवर्णा प्रदातव्या स्वर्णपलदशास्मृ
तं ॥ एवं वृषभं दातव्यम अनडुत्रं सहोवर ॥२३॥ अयुतं च जपं कुर्याद्गायत्री
च त्र्यंबकं जातवेदाहुतम्यं त्रं अष्टितं तथैव च ॥२४॥ दशांशहोमं तर्पणं त
स्य सीतान वर्द्धयेत् । कूष्माण्डं नारिकेरं च पंचरत्नसमन्वितं ॥२५॥ गोगास

थ्येप्रदातव्यं वेदविदे तथैवच ॥ मासेमासे अमायांच फलंच धारयेत्सदा ॥ २६ ॥ पिंडदानंप्रकर्त्तव्यं धनसंतानवर्द्धयेत् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा इहजन्मसुखीभवेत् ॥ २७ ॥ एवंविधिंनक्रियतेनिः फलंतस्यजीवनं २८ ॥ इतिश्री नारदांबरीषसंवादेतुलारात्रिफलंप्रायश्चित्तेसप्तमोध्यायः ॥ अथवृश्चिकरात्रिफलंकथ्यते । नारदउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामि वृश्चिकरात्रि ॥ १५ ॥
फलंतथा ॥ येनेदंचेष्टितंकर्म्मतवाग्रेचवदाम्यहं ॥ १ ॥ तस्यमायापुरीरम्या क्षत्रीएकोनिवासितः ॥ सभरश्च धनीसाधुर्देवतातिथिपूजकः ॥ २

तस्मिन्जन्मनिवृत्तंयत्तवाग्रेचवदाम्यहं ॥ स्त्रीचतस्यसुशीलाचनित्यं ब्राह्मणभोजनं ॥ ३ ॥ साइछंप्रतिमासंचकृत्वाचैवदिनोएकदातुगृहेतस्यहेमकारोहिचागतः ॥ ४ ॥ हेमंज्ञातपत्नंदत्त्वातक्षत्रियायनराधिप ॥ स्नेहप्रीतिषुवर्त्तेतांक्षत्रियोहेमकारतः ॥ ५ ॥ एवंबहुतिथेकालेस्वर्णकारोमृतःसच ॥ स्वर्णतस्यतत्क्षत्रीस्वइछंभक्ष्यभोजने ॥ ६ ॥ दानंकिंचिन्दत्तंवैस्वर्णमध्येन्नृपोत्तम ॥ संप्राप्तेवार्द्धकेकालेक्षत्रियःकालवशंगतः ॥ इंद्रलोकंसगच्छतिषष्टिर्वर्षसहस्रकं ॥ पुनःअवतीर्णंसोपिस्वापोनिं

मतीमंडले॥९॥ वृश्चिकराशिपूर्वे तस्यमैत्रनक्षत्रसंभवोसमृरश्च धनाघश्च वस्त्रधान्यसमन्वितः॥१॥ अंबरिषउवाच॥ अपुत्रः केनपापेन कस्मिन्पापे मतः सुतः॥ केनपापे भवेद्रोगस्तत्सर्वं कृपयावद॥१०॥ नारदउवाच॥ पूर्वजन्मभवेत्क्षत्रीदत्तं हेमचहाटकं॥ तेनपापेन भवेद्राजन्निहजन्मन्यपुत्रकः॥११॥ स्त्री यस्य भवेद्वंध्याकुलेश्चन्यंतु जायते॥ रोगं चप्रबलं भ्रं तस्वर्णेनच

॥१६॥

कृतेनच॥१२॥ एवमुपार्जितंपापं वृश्चिकराशिषु पूर्वकं॥ एवंश्रुत्वामुनेर्वाक्यं अंबरीषोब्रवीत्सुन॥१३॥ येनपापंतु नश्यते तत्पुण्यं कृपयावद॥१४॥

अंबरीषउवाच॥ गृहविनष्टं शोनधर्मकार्यंचकारस॥ स्वर्णपलशतंदद्यादथवां दद्याच्चब्राह्मणे॥१५॥ अच्युतंच जपं कुर्यान्मंत्रं चतुष्टुभू र्भुवः॥ दशवर्णाप्रदातव्या स्वर्णयुक्तासहांबर॥१६॥ जीर्णोद्धारणकर्तव्यं तडागं कूपकं तथा॥ अन्नदानं प्रदातव्यं विप्राणां भोजनं शतं॥१७॥ भूतव्यापरविभक्तिश्च चंडीमत्तिस्तपैवचामासेमासेघमाघांचभोजनं कारयेद्विजान्॥१८॥ स्वेच्छयादक्षिणां दद्यात्तस्यसंतानवर्द्धयेत्॥ कूष्मांडनारिकेरंच पंचरत्नसमन्वितं॥१९॥ गंगामध्येषुदातव्यं वेदविदे तथैवच॥ अश्वत्थेरानिवारेण पूजांकृत्वापरिक्रमान्॥२०॥ कृतजन्मसुखीभूत्वासंततीतस्यवर्द्धयेत्॥ एवंविधिंनकर्त्तव्यंनिः फलंतस्यजीवनं॥२१॥ इति

16

४२

श्रीनारदांबरीषसंवादे दक्षिकराशिफलं प्रायश्चित्ते अष्टमोध्यायः॥ अ
थ नराशिफलं कथ्यते॥ नारद उवाच॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि धर्मं नराशिफ
लं शृणु॥ अयोध्यानगरी रम्या काकुत्स्थ एकवैश्यव॥१॥ विष्णुभक्तिरतो नि
त्यं ब्राह्मणभोजनं। स्वकर्मनिरतो धीरः पितृकर्मरतः सदा॥२॥ वापिजं व्य
वहारं च क्रियते च सदैव हि॥ तस्य स्त्री द्विजभक्ता च सा धीश्चैव पतिव्र
ता॥३॥ स्वकुट्यां रमते स्वामी क्रीडां करोति नियत्नः। तस्य गृहे समायातो ध
नपुत्रो हि तापसः॥४॥ भक्तिं च कुरुते तस्य भोजनं तस्य दापयेत॥ आनं
दे तापसेनैव धनं दत्तं च रक्षिणं।५॥ श्रीपदं व्रजेत् तेऽगीडं वाराणस्यां शिव

॥१७॥

मंदिरे॥ पुनस्तापसे न गच्छता द्वारवती विष्णुमंदिरे॥६॥ तीर्थानि गत्वा पि च
बहून् सो द्विजो स्नानतत्परः। एवं बहुतिथे काले सयतिः पंचतां गतः॥७॥ स्व
च्छया द्वारकामध्ये रामि सा निवसंति धोदारिद्र्यं च समायाति काकुत्स्थस्य
गृहस्य च।८॥ अन्य च क्षीणा तीर्थाति स्त्रियापरमरोषणं। एकदा तु स्त्रिया
नि समानीतं कांचनं च नतत्।९॥ पुनर्भक्षितं द्रव्यं वतापसस्य नराधिप॥
एतदुपार्जितं कर्म स्त्रीपुरुषस्तपैव च।१०॥ एवं बहुतिथे काले काकुत्स्थः
कालवशं पतः॥ स गच्छ स्वर्गलोकेषु वत्ते निंशाद् अब्दकं॥११॥ पुनः स्वर्गाय

रि भ्रष्टः अवतीर्णश्चोत्तमे कुले। सदेन्द्रोषु तिष्ठत्यै धनराशिः सर्वेन्नर ॥१२॥ भक्षितं चयत्ते स्वर्णपूर्वजन्मनि तेन वै। क्रियाचयस्य क्षितं स्वर्णं विप्राणी भोजनं विना ॥१३॥
तेन पापेन घोराजन्निह जन्मस्य पुत्रकः ॥ सा स्त्री तस्य प्रसूतो च गर्भं चैवन धारयेत् ॥१४॥ पुष्पी स्रवति मासे च निः फलं जायते पुनः ॥ तेन पापे मतः पुत्रः विप्रस्वर्णहृतेन च ॥१५॥ पूर्वजन्मनि पापानि कृत्यात्त्ववह वो भवेत् ॥१६॥ अंबरीष ॥१८॥
उवाच ॥ पूर्वजन्मानि कर्माणि प्रसादात्ते श्रुतानि च ॥ रूपपापुनः पृच्छामि येन दीपापनाशनं ॥१७॥ नारद उवाच ॥ गृहविप्रित्त षडंशेन पुण्य कार्यं च कारसः ॥

स्वर्णपलशतं दद्याद्दशावर्णास्तथैव च ॥१८॥ एको वृषः प्रदातव्यः कांचनरौप्यसंयुतं ॥ दशायुतजपं कुर्याद्गायत्र्या जातवेदसे ॥१९॥ त्र्यंबकं या: पुलिनी च ब्रह्मयसानमंत्रवत् । जीर्णोद्धारेण कर्तव्यं कूपं चैव तडागकं ॥२०॥ मासे मासे स्वमायां च पिंडमुद्धरते कुले। षडंग मंत्रहुतं जाप्यं विप्राणी भोजनं शतं ॥२१॥ महादानं च दातव्यं मेरुवासं सधेनुकं ॥ दिवाकरव्रतं कुर्यात्त्रयोदशाब्दविधिस्मृतः ॥२२॥ माधव भक्तिं चैंडी वपनं जत्व षंतप्ये वच। एवं क्रमेण शुध्यर्थं पूर्वजन्मनि पातकं ॥२३॥ इह जन्मसु सुखि भत्वा पुत्र माप्नोय संशयं। एवं वि

धिंनकुरुतेसस्यजन्मस्यपुत्रवं ॥२४॥इतिश्रीनारदांबरीषसंबादे धनराशि फलंभाषशिवित्तेनवमोध्याय ॥ अथमकरराशिफलंकथ्यते ॥ अंबरीषउ वाच ॥ मकरराशिफलंश्रोतुंकथंनारदउत्तमं ।यत्कर्मोपार्जितंपूर्वंतत्सर्वं कृपयावद ॥१॥ नारदउवाच ॥ वसतेम्लेछदेशेषुब्राह्मणोनामगोतम ॥ पठ ॥११॥
तबहुलंशास्त्रंसंध्योपासनसंयुतं ।२। म्लेछभाषानुभाषीचमांसाहार प्रियःसदा। कृत्वावाणिज्यकर्माणितुलाकूटरतःसदा ॥३॥ धनंचसंचितं तेनपुण्यकार्यंचकारयेत् ॥ कोटिद्रव्यंकृतंतेनरंजितंवसुधातले ।४।

तद्गृहंभ्राताचायातोधनेनसहितःसदा ।भक्तिंकृत्वाउरुणवैमिष्टान्नंभोजनं ददौ ।५। स्वद्रव्यंतेनसुप्तेनद्रव्यंतस्यहृतंतदा ॥ प्रातःकालेपुउत्तिष्ठन्भ्राता यमगृहंव्रजेत ॥६॥ द्रव्यंतत्रहृतंतेनचौरकर्मकृतेनच ।सस्वादंभ्रातद्रव्यं चभक्ष्यंयेत्रकुर्वंच ।७। धर्माधर्मेनजानातिपापकर्मरतःसदा। एवंबहुति थेकालेसविप्रःपंचतांगत ॥८॥ स्त्रियात्स्यसमेत्तंचदह्यमानंपुनःहृ तं ।संप्राप्तंवैष्णवंस्थानंमधुरेणाहृतंस्यच ।९। वसत्तेसचवैकुंठेपष्टिवं र्षशतानिच ॥ अवतीर्णःपुनःसोपिपुण्यपीतेपुरुषःस्त्रिया ॥१०॥ म्लनसंड

लमायातिमकरराशिर्विधीयते ॥ श्रवणेसचनक्षत्रंकर्मणातादृशंफलं ॥११॥
पुनर्विवाहितासास्त्रीउह जन्मनि भूपते। धनधान्यसमायुक्तं दानाध्ययन
कर्मच ॥१२॥ मकरराशेरिदंकर्म भाषितंमुनिनातदा ॥ इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वा
राजावचनमब्रवीत् ॥१३॥ अंबरीषउवाच ॥ केनपापेनमत्पुत्रःस केनपा
पेमृतःसुतः। केनपापेभवेद्रोगस्तत्सर्वंकृपयावद ॥१४॥ नारदउवाच ॥ ॥२०॥
पूर्वजन्मभवे विप्रोनेत्रदोषेषुवासितः ॥ श्रालुर्व्यं दत्तंतेनस्वद्रव्यंभूमि
निःक्षिपेत् ॥१५॥ तेनपापेभवेद्राजन्वंशच्छेदंघपुत्रकं। मांसाहारीभ

वेद्रोगःकुष्टीयं घस्तथैवच ॥१६॥ एतानिपूर्वकर्माणिमकरराशिफलस्यच ॥
उपार्जितानिपापानि पूर्वजन्मानि भूभुज ॥१७॥ अंबरीषउवाच ॥ तस्योपपंक
थ्यतां देवयस्पुण्यैपापनाशनं ॥१८॥ नारदउवाच ॥ गृह वित्तषडंशेनपुण्यका
र्यंचकारसः ॥ गायत्र्याजातवेदेनसप्ताधुतजपंतथा ॥१९॥ त्र्यंबकंयाःफलि
नीच अग्निहूत्तीचमंत्रवत् ॥१९॥ दशांशहोमः कर्तव्योविप्राणीभोजनंशतं ॥
पंचधेनुःप्रदातव्यासालंकारातथैवच ॥२०॥ स्वर्णदानंप्रदातव्यं ताम्रपात्रे
णसंपुतं। यात्रामात्रंतुकर्तव्यातस्यसंतानवृद्धये ॥२१॥ वंशवृद्धिर्भवेत्तस्यएवं
पापक्षणाशनं ॥ एवंविधिनिर्क्रियतेतस्यवृद्धिर्नदृश्यते ॥२२॥ इतिनारद ॥

20

वरीषसंवादेमकरराशिफलप्रायश्चित्तेदशमोध्याय ॥ अथकुंभराशिफलं
कथ्यते ॥ अंबरीषउवाच ॥ कुंभराशिफलंचैवब्रूहिनारदयत्नतः ॥ त्वत्प्रसाद
दहंश्रुत्वा तत्कर्मपूर्वजन्मनि ॥ १ ॥ नारदउवाच ॥ मधुरापुरीयत्रश्रेष्ठासा
धुरेकउवासितः ॥ साधुकर्मरनोनित्यंक्रयविक्रयकारयेत् ॥ २ ॥ कुलध
र्मरतोनित्यंद्विजेपरमसेवकः ॥ क्रियतेवाणिज्यकर्मसर्वंश्रावयतेसदा ॥ २१ ॥
॥ ३ ॥ स्त्रीचतस्यदुराचारापतिवाक्यंनमन्यते ॥ एवंबहुतिथेकालेदारिद्र्य
साधुव्याप्नितः ॥ ४ ॥ पुरोहितगृहेगच्छत् ॥ साधुर्दारिद्र्यपीडितः ॥ पुरोहित
स्यपुत्रस्यतुव्यवहारेणाक्षपत ॥ ५ ॥ आनीतंचगृहेसाधुः कृत्वाव्यापारमा

विनी ॥ ससाधुः शीलसंयुक्तः स्त्रीदुष्टाधर्मचारिणी ॥ ६ ॥ एवंबहुति
थेकालेविप्रसाधुगृहेगतः ॥ भक्तिंकृत्वाविशेषेणस्वइच्छाभोजनंददौ ॥ ७ ॥
साधुश्चैवनजानातिसविप्रः कालवशंगतः ॥ महाकष्टकृतंसाधुश्चिंतितं
वधिकंभवेत् ॥ ८ ॥ उज्जैनेशिवलोकेधुधुमानामेकसत्पतिः ॥ तस्यापिस्त्री
मृताचैवभुक्त्वाद्वादशवार्षिकी ॥ ११ ॥ यमदूतैःकृरमारोहतलूलिखानरकृ
यातनां ॥ नरकार्णवंचसंयस्थाप्युनर्जातारूमीलता ॥ १२ ॥ रूपियो
निव्रससंसक्ताव्याघ्ररूपेणतिगृहेगृहेभ्रमिताचबालवृंनिशिभक्ष

येत ॥ १३ ॥ व्याघ्रयोनिं परित्यज्य अवतीर्णं हि मंडले ॥ पुनर्विवाहिता तेन पूर्वज
न्मनि सा स्त्रिया ॥ १४ ॥ पुनः अवतीर्णः साधुः मर्त्यलोके च मानवः ॥ कुंभराशि
र्भवे तस्य सर्क्षं ज्ञाता भिषा प्रभु ॥ १५ ॥ धन धान्य समायुक्तः साधुः पुण्यरतस्तथा ॥
इति सचिव वचः श्रुत्वा राजा वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ कस्मिन्पापो सपुत्रः स कस्मिन्
पापे मृतः सुतः ॥ १७ ॥ नारद उवाच ॥ पूर्वजन्म भवे साधुस्तस्य स्त्री वर्द्धते द्वि ॥ २२ ॥
जं ॥ ब्रह्मस्वं सा च भक्षती शृणु राजन् न सुधार्मिक ॥ १८ ॥ एतानि पूर्वपापा
नि कुंभराशौ उपार्जितं ॥ तेन पापप्रभावेन इह जन्म सपुत्रक ॥ १९ ॥ अंब
रिष उवाच ॥ कुंभराशि फलं श्रुत्वा त्वत्प्रसादेन नारद ॥ तत्पुण्यं कथ्यतां देवर्षे येन
दं पापनाशनं ॥ २० ॥ नारद उवाच ॥ गृहविनाशमं भाग पुण्यं कार्यं च कारये
त ॥ धारितं व्रतमेवं तु रविवारस्य चाष्टमी ॥ २३ ॥ दद्याद्वर्षोद्दातव्या स्वर्ण कुंभ
सहांवरा ॥ अन्नदानं प्रदातव्यं विप्राणां भोजनं शतं ॥ २४ ॥ अश्वत्थे पूजनं कृत्वा
शनिवारेण भूपते ॥ जीर्णोद्धारं च कर्तव्यं तडागं कूपकं तथा ॥ २५ ॥ एवं वि
धिं प्रकर्तव्यं वंशस्यार्थे नरोत्तमा ॥ संतानवृद्धिर्भवति आरोग्यं भवते स
दा ॥ २६ ॥ धन धान्य समायुक्तं जन्म जन्मनि भूमिपा एवं विधिं न कर्तव्यं स प
जन्म स पुत्रकं ॥ २७ ॥ इति श्री नारदांबरीषसंवादे कुंभराशिफलं प्रायश्चि

त्रैएकादशो ध्यायः॥ अथ मीनराशिफलं कथ्यते॥ नारद उवाच॥ शृणु धार्मि
कराजेन्द्र मीनराशिफलं तथा॥ यत्कर्म पूर्वजन्मानि वृत्तांतं च वदाम्यहं॥१॥ व
सते मध्यदेशे च लुब्धको जीवघातकः॥ अटरं मतसोपि विहंगम मृगघातनः॥
२॥ यथाग्निं च यदत्तं वैउदरं जीवघातकः॥ कृतुं वार्णे कृतं पापं दिने दिने
च सर्वदा॥३॥ एवं बहुतिथे काले बध्यः पंचतां गतः॥ यम किंकरमारोहत्वानी
तो यमशासनं॥४॥ शिवाशानर कआकू सप्तयुगानामेव सत्ति॥ उत्तीर्ण नर
कं चारि पुनर्जन्म शृगालजं॥५॥ शृगालयोनिं परित्यज्य पुनर्जन्म मृग
गो वने॥ मृगयोनिं परित्यज्य संभूतो मानुषे गृहे॥६॥ जाटसातिं समुत्प

न्नो अजासेवति कानने। एकस्मिन् दिवसे जातो विप्रो पापात्त आर्त्तकः॥७॥ पानी
यं तेन पीतं वै अजकारोमतः पुनः॥ सप्तैव रेवती जन्म गंगायमुनसंगमे॥८॥ अंत
र्वै धां च जाये तमीनराशिर्भविष्यति॥ स सुखी सुखिनी चैव बहु जन्म निपतपते॥९॥
स्त्री च तस्य भवेद्वंध्या बहुकन्याप्रसूयते पुत्रस्तस्यानजीवे तगर्भश्रावो भवत्
न॥१०॥ वंध्यत्वः पूर्वजन्मानि तस्य कर्म इदं फलं॥११॥ अंबरीष उवाच॥ दे
दं क्षीणपापं च तस्मै पंकृपया वद॥११॥ नारद उवाच॥ गृहवित्त षडंशेन पुण्य
कार्यं च कारस्सः॥ अयुतं च जपं कुर्यात् गायत्री चात्रि पंचकं॥१२॥ रुद्रजाप्यं च दद्यात्
यं स्वर्णमिश्रफलं ददौ॥ पंचवध्ये नु प्रदातव्या सालंकारी तथैव च॥१३॥द